

VEACUL NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XII NR. 48 | Vineri 30 noiembrie 1956 | 4 PAGINI, 25 BANI

ÎNȚIȚIA DIN LUME

Americianilor, ca și sovieticilor, le place să cucerească înțelegerea în cele mai febrile domenii. E în această oțărâșă a două regimuri sociale care s-au realizat cel mai deplin în aceste două țări. Într-adevăr, care țară a mers mai departe pe calea capitalismului decât S.U.A.? Și unde a socialismului mai dezvoltat decât în U.R.S.S.? Dar, înainte de a fi fost un aspect al întrecerii între cele două sisteme, poate că această dragoste de înțelegere a fost o trăsătură națională. Două popoare uriașe, două țări întinse pe un continent — nu era firesc să nu se întindă spre lucruri gigantice, cele mai puternice, cele mai izbitoare din lume? Rusia cea săracă și inapoiată, cu clopotele și tunarii uriașe, cu întinderea cea mai mare de pe întregul glob pământesc, nu putea totuși să se măsoare cu înălțimea zgrînciorilor americani și cu industria cea mai puternică a lumii; iar America, țara proaspetților îmbogățiiți, nu putea decât să se măsoare cu înălțimea complexului de inferioritate, vorba cu dispreț de bătrâna Europă, trimițându-și tot o dată miliardarii să cumpere cu bani peșini și să transporte pește ocean, piatră cu piatră, vechile castele spaniole, să cumpere comorile vechi de ară ale Italiei, ba chiar, sub formă de statură de cinema să cumpere pe cele mai frumoase femei ale Europei, vândînd în toate marea forță de prădă a vulturului cu două capete lipărit pe hărțile de un dolar.

Din chinuri și lupte...

Cînd Lenin, înfocatul și lucidul conducător al comunistilor ruși, înălțat de popor pe crestele revoluției, a proclamat că Rusia sovietică va întrece țările capitaliste cu o înălțime la care acestea nici nu visează. Statele Unite, care întinzaseră față de marile state europene la împărțirea prăzii din colonii, au crezut că a venit momentul să compenseze lipsa lor de „civilizație”, lipsa lor de colonii (căci Filipinele, Costarica și celelalte — nu-i ajungeau). Au debarcat la Primorie și în alte părți ale Orientului sovietic soldați bine hrăniți și stranie înarmări fascinate albul înmăcat al zăpezilor să se înroșească de sângele mușchilor lipsii de armă: același sânge, în apus, îmbrăca pământul stăpînit de cele 14 armate trimise de Churchill. Din toată înțelegerea Rusiei sovietice nu mai rămăsese pe hartă decât un cerc mic și pompuș. Dar acest pompuș, al unui popor învingător și flămînd, a lovit cu atîta putere, încît pînă și blindatele grele au crăpat sub loviturile lui. Eliberat după aproape opt ani de lupte pustitoare, poporul primea, drept răsplătire pentru eforturile lui, mîsternirea unei țări rîmășă cu un secol în urma apusului. O țară ruinată de război și totuși silită să țină gata pentru orice moment, o mare armată. O țară sărmană, strînsă în cleștele de fier al unei blocade economice cum nu cunoscuse istoria. Această țară inapoiată, secătuită și boicotată, a ajuns înția din lume în ce privește înălțimea dezvoltării econo-

de jal? Ce pot ei opune acestui miraculos sistem popular care în doi ani sub ochii noștri, a smuls din vechia încremenire și a fertilizat o suprafață de 1,7 ori mai mare decît suprafețele cerealiere create în sute de ani în Anglia, Franța și Italia luate laolaltă?

de jal? Ce pot ei opune acestui miraculos sistem popular care în doi ani sub ochii noștri, a smuls din vechia încremenire și a fertilizat o suprafață de 1,7 ori mai mare decît suprafețele cerealiere create în sute de ani în Anglia, Franța și Italia luate laolaltă?

Inovatorul Ivan Susko de la uzinele metalurgice „Azovstal” din R.S.S.Ucraina este un fruntaș al șarjelor rapide

pămîntului ei, și s-a îmbogățit la fine care măcel. Ea a rămas încă prima din lume în volumul producției, dar U.R.S.S., înția din lume în ritmurile, o ajunge din urmă și o va întrece.

Pe platanele istoriei

Libertatea — iată aproape ultimul argument pe care îl pronunță buzele crispate de îngrijorare. Iată greutatea pe care o arunca în jur pentru a face balanța istoriei să se plece de partea lor. Noi simțim liberă să alegem între Eisenhower și Stevenson! Noi

Pe platanele istoriei

Libertatea — iată aproape ultimul argument pe care îl pronunță buzele crispate de îngrijorare. Iată greutatea pe care o arunca în jur pentru a face balanța istoriei să se plece de partea lor. Noi simțim liberă să alegem între Eisenhower și Stevenson! Noi

Primirea de către tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a tovarășului Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

Tratatul romino-sovietic de la Moscova

La Moscova, la Kremlin, se desfășoară tratativele între delegația guvernamentală romină în frunte cu tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., și delegația guvernamentală sovietică în frunte cu tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de miniștri al U.R.S.S. Așa cum subliniază corespondenții de presă, tratativele — privind probleme care interesează cele două țări — se desfășoară într-o atmosferă de prietenie cordială și deplină înțelegere reciprocă.

Poporul român acordă o importanță deosebită acestor tratative, term încredințat că rezultatele lor vor duce la o mai puternică întărire a relațiilor de prietenie vecinice romino-sovietice. Pentru fiecare om cinstit, pentru fiecare patriot din țara noastră, această prietenie reprezintă un bun de neprețuit, cheia libertății, a independenței noastre naționale și a unui viitor fericit. Așa cum a arătat tovarășul Chivu Stoica, în cuvîntarea rostită cu prilejul sosirii la Moscova, „astăzi, cînd cercurile imperialiste agresive unesc în Imperiul unității țărilor socialiste și amenință pacea și libertatea popoarelor, prietenia frățască între țările socialiste devine și mai strînsă, fiind garanția cea mai sigură a mersului lor spre socialism și a apărării păcii în lume!”

Popoarele țărilor socialiste sînt strîns unite între ele prin legăturile de prietenie sinceră, care au ca temelie de nezdruccinat orinduirea socială în care puterea este a oamenilor muncii. Într-o țară socialistă în istorie, relații de deplină egalitate în drepturi, de colaborare și înțelegere frățască.

Poporul român cunoaște din propria sa experiență marea însemnătate a relațiilor de prietenie frățască și de colaborare cu țările socialiste și, în primul rînd, cu Uniunea Sovietică. Tot ce e mai bun și mai frumos în viața noastră, tot ce constituie mîndria, încrederea noastră în viitor este legat de această mare prietenie. Cu ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice poporul nostru, condus cu înțelepciune de Partidul Muncitoresc Ro-

min, a putut lichida într-un timp scurt înapoierea de veacuri a țării, transformînd România dintr-o semicolonie jefuită de capitalul internațional într-o țară liberă și independentă, o țară industrial-agrară în plină dezvoltare. Dacă astăzi ne putem mîndri cu o industrie în continuă dezvoltare, dacă țara noastră, care în trecut era nevoită să importe 99% din mașinile întreprinderilor, produce acum singură aproape întregul utilaj petrolier, minier și de construcții, mașini-unelte de înaltă tehnicitate, precum și peste 90% din întregul utilaj necesar agriculturii — toate acestea se datoresc muncii însușite a harnicilor noastre clase muncitore, precum și ajutorului și colaborării strînse cu Uniunea Sovietică. În fiecare regiune, în fiecare oraș sau comună, în fiecare întreprindere, oricare om al muncii poate arăta dovada materială a sprijinului frățesc acordat țării noastre de către poporul frate sovietic.

Relațiile de tip nou, necunoscute înaintea în istorie, promovate de Uniunea Sovietică pe arena internațională — și în primul rînd relațiile dintre Statul Sovietic și țările care au pășit pe drumul construirii socialismului — exercită o mare influență în întreaga lume. Pe drept cuvînt, popoarele eliberate de sub jugul colonial, popoarele din țările slab dezvoltate, văd în relațiile dintre statele socialiste un exemplu de relații în care țările inapoiate, datorită înțelegerei deplină în drepturi, au putut să pornească pe calea unui avînt rapid, transformîndu-se într-un timp scurt în țări dezvoltate din punct de vedere economic și cultural. Ele nu pot să nu compare aceste relații cu relațiile dintre propriile țări și puterile imperialiste care duc o politică de sălbătească exploatare colonială, de jefuire a bogățiilor altor țări.

(continuare în pag. 4-a)

Un rodnic schimb de experiență

Între 5 și 9 noiembrie o delegație a petroliștilor din Ploiești a vizitat centrul petrolier din R.S.S. Ucraina — Borislav, din regiunea Droghobici. După întoarcerea în țară a delegației, un redactor al gazetei noastre a stat de vorbă cu doi din membrii ei: ing. Alexandru Boabă, directorul Rafinării nr. 3 Teleajen și Gheorghe Alecu, secretar al comitetului regional de partid Ploiești, pe care i-a rugat să împărtășească impresii din această călătorie.

O gospodărie minunată

Directorul Rafinării nr. 3 este un tânăr voinic, vesel și foarte comunicativ. Afînd obiectul interviului nostru, începu să povestească cu însușire.

— A trecut o săptămînă de cînd am sosit acasă, dar mi-e încă proaspătă în minte amintirea zilelor minunate petrecute printre petroliștii din Ucraina. Am vizitat acolo numeroase întreprinderi și instituții de tot felul și cîteva localități, am participat împreună cu oamenii sovietici la sărbătorirea lui 7 Noiembrie. E cu neputință de ustat primirea călduroasă de care s-a bucurat grupul nostru peste tot pe unde a fost, iar dovezile de simpatie cu care am fost întâmpinați erau expresia prieteniei oamenilor sovietici față de poporul nostru, față de muncitorii petroliști romini a căror trimișii eram.

— Din locurile vizitate, care vi s-au părut mai interesante?

— Toate — răspunse tov. Boabă. — Nu glumesc! Uite, eu am studiat timp de patru ani la un institut din Moscova și am făcut cîteva stagii de practică în întreprinderi petroliere din U.R.S.S. Și de atunci n-am trecut decît cîțiva ani. Cu toate acestea, în cursul acestei scurte vizite am văzut neînmărate lucruri noi, deosebit de interesante. Viața nu s-a pe loc, mai cu seamă în Uniunea Sovietică.

— Să răspund totuși la întrebare. Am vizitat sonde în foraj și în erupție, sonde reînviale. Luînd cunoștință de lucrările de exploatare ce se efectuează la Borislav am aflat că de curînd a fost descoperite zăcămintele foarte bogate de petrol la mare adîncime. Am vizitat și o mină de ozocerită unde oamenii aproape că sînt sculți de eforturi fizice. La fel și la exploatarea petroliferă am văzut numeroase instalații de mecanizare și automatizare care ușurează mult munca petroliștilor. Am vizitat minunatul palat cultural al petroliștilor din Borislav, șantierul minei de sulf și al marelui combinat chimic din regiunea Droghobici (aici am fost cu toți uimiți în fața uriașului excavator pășitor care la fiecare minut

CINTE IN INTERIORUL GAZETELI

- Președintele de onoare al Consiliului de Miniștri al R.P.R., ing. Alexandru Boabă
- V. SODRUJIN: O rasul și întîlnire de Oka
- Duminiță, la Casa prieteniei romino-sovietice
- Sportivii sovietici la Olimpiadă

INSEMNAȚI

Svetlana

Mestecenii înștrii de-a lungul cărării ce duc spre Ciobota au înmărmurât una și aceeași soarelui de vîră într-o mîntă așteptare. Nu mai miscă nici o frunză, vîntul răcorosilor nu mai adie.

Căușina umbra binefăcătoare a copacilor, Svetlana pășește îngîndurată, cu pași mîrșniți. Este puțitică la trup, are ochi albaștri și părul auriu. Pe șanțale și-a șters șternut o pulbere fină, cenușie. Cufundată în gînduri, Svetlana trece absentă în lacul din stînga cărării, corul broștelor și-a început concertul. Ală dată, ori de cite ori trecea pe aici — și Svetlana trecea în fiecare zi spre trenul electric care o ducea la Moscova, la institut. — se opra să asculte în cîntăci acest cor neobișnuit.

Svetlana nu are frați. A crescut singură la părinți. Tatăl ei este medic, iar mama — telegrafiană într-o uzină din Moscova. Locuiesc în Ciobota de mulți ani. Aici s-a născut și a copilărit și e convinsă că locuri mai frumoase ca acestea nu există nicaieri. E drept că aici natura-i minunată, iar pînă la Moscova are doar cîteva minute de drum cu trenul electric.

Viața Svetlanet este strîns legată de Moscova, l se pare că în altă parte nici n-ar putea trăi. Și iată că acum trebuie să plece din Moscova. Să plece pentru mult timp, poate pentru întotdeauna. Astăzi a primit repartizarea. Este numită profesoară la școala nr. 15 din Irkutsk. Trebuie să se pregătească de plecare... Să se despărță de Moscova, însemnă să nu mai viziteze, ori de cite ori vrea, Kremlinul, să nu mai mergă la Bolșoi Teatr, să nu mai călătorească cu metrour, să nu-și mai petreacă serile de primăvară în Parcul „Gorki”. Într-un cuvînt, să renunțe la tot ce i-a înținat copilăria și adolescența, la tot ce i-a umplut pînă acum viața.

In zilele care au urmat, Svetlana s-a înținat, a plîns chiar.

ION SAFIR

In numele poporului român

În zilele de 27-28 noiembrie, deputații Marii Adunări Naționale s-au adunat în cea de-a IX-a sesiune. În impunătoare sală de sedință au luat loc reprezentanții autentici ai poporului, ei înșiși trup din trupul poporului. Era destul să-ți arunci o privire în sală, să vezi cum pe băncile deputaților iau loc muncitorii cu miinile bătătorite de trudă, țărani cu fețele încrețite de arșiță, vînturi și ploaie, intelectuali încrunțiiți în luptă pentru căștigarea unei culturi înaintate, pentru a-ți da seama că act se află adevărații exponenți ai intereselor și voinții poporului. Era un tablou viu și extrem de elocvent al democratismului orînduirii noastre democratice.

Temp de două zile, în incinta și pe culoarele Marii Adunări Naționale a domnit forfota caracteristică fiecărei sesiuni. Lățile rezervate pentru public au fost pline pînă la ultimul loc. O armată de ziaristi, stenografi, fotoreporteri, operatori de cinema au consensnat, prin scris și prin imagini, aspecte de la această sesiune importantă.

În prima zi a dezbaterilor, a fost adoptată legea privind modificarea legii pentru alegerea de deputați în Marea Adunare Națională. Dreptul de vot a fost lărgit, ceea ce înseamnă o nouă dezvoltare a democrației socialiste în viața internă a statului nostru. Sistemul nostru electoral nu mai exclude de categorii de persoane care s-au exclusiv de drepturile electorale, iar universalitatea votului este acum desăvîrșită. Acest lucru constituie o nouă dovadă a țării regimului nostru, a superiorității sale față de pretinsa „democrație” burgheză, în care majoritatea populației este într-o formă sau alta lipsită de dreptul de vot.

Sesiunea a adoptat Declarația guvernului R.P.R. cu privire la propunerile guvernului U.R.S.S. în problema dezarmării și micșorării încordărilor internaționale.

Poporul român — popor constructor, ziditor al socialismului — este profund interesat în menținerea și întărirea păcii în lume. Pentru a putea construi socialismul, pentru a înfăptui planurile sale de construcție economică, de ridicare a nivelului său material și cultural de trai, poporul nostru are nevoie de pace. A ceea ce sînt interesele fundamentale ale statului român și pe baza lor se construiește politica sa externă. Expriemînd mîndrițele cele mai fierbinții ale poporului nostru, guvernul Republicii Populare Romine a dus și duce neabătut o politică de apărare a păcii și prieteniei între popoare. În repetae rînduri țara noastră și-a afirmat răspicat aderența sa la politica coexistenței pașnice între țări cu structuri sociale diferite și convingerea că orice problemă internațională litigioasă poate și trebuie să fie rezolvată pe calea tratativelor.

Pe aceeași linie de luptă hotărîtă pentru apărarea păcii se situează și Declarația guvernului R.P.R., adoptată în ședința din 28 noiembrie a Marii Adunări Naționale. Guvernul român se declară de acord și sprijină întru totul propunerile guvernului sovietic cuprinse în Declarația sa din 17 noiembrie, pe care o consideră drept o nouă și importantă contribuție la cauza păcii și securității popularelor.

Punerea în practică a măsurilor propuse de guvernul sovietic și anume: reducerea treptată în decursul viitorilor doi ani a forțelor armate ale tuturor statelor; interzicerea imediată a experimentării armelor atomice și cu hidrogen ca un prim pas pentru interzicere totală a producției și folosirii acestor arme de distrugere în masă; reducerea forțelor armate ale U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței staționate în Germania; reducerea forțelor armate ale S.U.A., Angliei și Franței pe de o parte, și ale U.R.S.S., pe de altă parte, staționate respectiv pe teritoriile țărilor membre ale Tratatului Atlanticului de Nord și ale țărilor participante la Tratatul de la Varsovia, lichidarea în decurs de doi ani a bazelor militare aeriene și navale ale unor state pe teritoriul altor state, precum și instituirea unui control internațional eficace al îndeplinirii acestor măsuri — reprezintă o cale sigură de înlăturare a primejdiei războiului, de creare a condițiilor unei colaborări pașnice trainice între toate statele.

În privința supravegherii măsurilor privitoare la dezarmare, guvernul R.P.R. consideră că prin stabilirea pe bază de reciprocitate a unor posturi de control în porțile importante, la nodurile feroviare și rutiere, pe aeroporturi, s-ar asigura un control eficace al îndeplinirii obligațiilor luate de state și s-ar preveni eventuale acte de agresiune prin surprindere. Guvernul român este de asemenea de acord cu examinarea problemei folosirii fotografiilor din avion pe o distanță de 800 km la est și vest de linia de demarcație a principalelor forțe armate staționate în Europa ale țărilor participante la Blocul Atlanticului de nord și la Tratatul de la Varsovia. Ca țară participantă la Tratatul de la Varsovia, Republica Populară Romină acordă o importanță deosebită și sprijină propunerea Uniunii Sovietice ca între țările care fac parte din Blocul Atlanticului de nord și țările participante la Tratatul de la Varsovia să se încheie un pact de neagresiune. Totodată, R.P.R. se declară de acord cu propunerea guvernului sovietic de a se convoacă o conferință de guvernale ale țărilor membre ale organizației Tratatului Atlanticului de nord și ale Tratatului de la Varsovia, la care să participe și R.P., China, India, Iugoslavia, Indonezia, Birmania și eventual alte state.

Subliniind primejdia pe care o reprezintă pentru cauza păcii uneltirile cerurilor agresive, care și-au găsit expresie în atacarea de către Anglia, Franța și Israel a pașnicului popor egiptean, precum și în organizarea puțnicului contra-revoluționar din Ungaria — Declarația guvernului român arată necesitatea de a spori vigilența pentru a zădărnici planurile provocatorilor la război. Pentru ca pacea și securitatea internațională să fie menținute și consolidate, este necesar să se pună capăt cu hotărîre oricărui act de agresiune, politici „de pe poziții de forță” și de imixtiune în treburile interne ale altor state și să se promoveze politica de colaborare pașnică, de rezolvare pe baza negocierilor a tuturor problemelor litigioase.

„In numele poporului român — se spune în Declarația adoptată în ziua de 28 noiembrie de Marea Adunare Națională — guvernul R.P.R. se alătură propunerilor cuprinse în Declarația guvernului din 17 noiembrie a.c. și își exprimă convingerea fermă că lupta pentru pace a popoarelor va bara drumul războiului.”

Sîntu cîntiva care exprimă așteptările noastre ca mai arzoarele a întregului nostru popor.

V. DASCALU

Viitori automobilești

(continuare în pag. 3-a)

O carte trăită

Et in Arcadia ego!
Am fost și eu
prin locurile acele
zămislite parcă
din întinutul clocot
al lumilor incandescente, am străbătut
și eu vespiciile de piatră a piscurilor
Caucazului cu fruntea aurcolată de
neguri și azur, am pășit și eu pe
străzile din Baku, Tbilisi, Erevan —
mi-am dat bătaie la genitului omului căl-
berat, am băut și eu din licoură de
soare și vis a Kahetiei și mi-am în-
văluit trupul în catifeaua minghie-
toare a Caspiei.

VICTOR BIRLADEANU

Ilijan, își amintesc
de călătoria lui
Pușkin pe aceste
meleaguri, de în-

tinirea poetului cu trupul neînsule-
țit al lui Griboedov, purtat de cîțiva
gruzini într-o barabă, de o altă în-
făptuire plină de înțelesuri legate de
moartea poetului. Când autorul cărții
privește peisajul gruzin, rododendro-
ni, floarea liberă, îi revine istoria
subiectivă a poporului, grandioasă
vestiților împărați David Zidiorul și
Tamara, luptele necurate ale celor
mulți pentru o viață slobodă și în-
floritoare.

Și toate acestea nu sînt asociatii
forțate, poză și snobism, strădanie de
a epata (cum se mai întâmplă, din
păcate, în unele „reportaje ale unor
reporteri”), ci corolare firești ale ce-
lor văzute, frinturi organice integrate
în țesătura de impresii și idei a căr-
ții.

Dacă m-ar întreba cineva ce mi-a
plăcut mai mult în carte, mi-ar fi
greu să răspund. Și totuși, din bogă-
ția celor numai două sute de pagini,
aș alege paginile de o mare frumuse-
țe despre pescuitul de noapte, cu
becuri electrice, pe Caspiei. Nu ma
pot reține să nu vă împărtășesc un
fragment în care descrierea precisă
este brodată cu arabescuri de poezie
fină și nuanțată:

„Nu e romantica unor luntre cu
pinze albe care să evocă amintirea
fluturilor cu aripile întinse... Nici
marea nu e parcelată de patriarhale
plute ale năvoadelor obișnuite să aș-
tepte în faleză obolul mării. Sînt vase
de fier, cu motoare puternice, cu ma-
carale, cu un fel de conuri dintr-o
plasă tranchică — niște plinzi de sfoară
impletite, cu gurile spinzurate de
odogonele macaralelor. Acum întie-
gem ce sînt miștile de foc care izbuc-
nesc din mare. La baza acestor
plinzi sînt prinse becuri puternice
care, în momentul aflundării conurilor,
se aprind. O lumină orbitoare sparge
întunecimea adîncurilor. Deasupra a-
cestui far submarin, apa e o sticlă
verde, cu scilipiri de smarald. Conul
coboră mai mult, stralucind de apă în-
groșată învîrtosează corolile abisului,
dîndu-le strălucirea de tainute coloni
de coral. Nori de pești, adevăra-
ții nori negri ce pot fi urmăriți de
la suprafață, se avîntă fascinați
spre frîntura de soare coborât în ape.
Lumina îi atrage ca pe niște roari
de gîze. Scripeliile macaralei se învîr-
tesc fără zgomet, plina de plasă se
ridică spre suprafață, farul scilipește
tot mai ademenitor, orbind puhoarele
de sardie ce se îmbolzeșc spre el.
Straluc de apă de deasupra farului
devăluie iarăși o gamă de smarald,
de la verdele violent pînă la năvăli-
tul gal cu ușoare scilipiri de auri.
Gurile de soare se imprimă, frîntura
de soare izbucnește la apă într-o stră-
fulgerare orbitoare. Pentru norii de
pești e tirziu. Cercul vieții s-a în-
chis...”

Cam lung citatul, e drept, dar dă
o imagine asupra mijloacelor artistice
folosite de reporter pentru evocarea
realității.

Ioan Grigorescu nu e numai un pe-
sagist, ci și un portretist. În culori
vii și tențe fine nuanțate sînt ză-
găvii oameni interesați, ca timocelul
Aghiev, fata kumkă Fatima, poetul
Rasul Gazzatov, petrolulul Fat-
kuliev și alții. Din pagini răsar nu
numai profiluri schițate, ci oameni
vii, cu o bogată viață sulească, cu
o nesecată sete de cunoaștere — trăsă-
turi atât de caracteristice omului
sovietic.

La sfîrșitul oricărui recenzii se cu-
vine a fi și un „dar”... Nu voi scăpa
nici eu de această nesuferită obliga-
ție, și nu pentru că m-aș teme cumva
să rup țelile șablonului, ci pentru
că „dar”-ul e de astă dată necesar.

Ioan Grigorescu ar trebui să fie mai
atent la umbra pe care o aruncă sau-
străștește totodată, împreună cu ve-
nial său de compartiment, marea
popoe a „torontului de fier”, a acelei
estăvilite nostolilor de noroadă
zornită spre limanul de nădejde al
scurilor eliberate de Armata Roșie.
Înd reporterul împărtășește emoțiile
aite pe marea serpentină de la Di-

Ioan Grigorescu — „Invinsul Te-
k”. Note de drum dintr-o călătorie
Tranșcaucasia, Editura „Cartea
să”, 1966.

V. BIRLADEANU, „Portret de autoportret”

MAXIM RILSKI

Traseul aerian

Deasupra casei noastre e o șosea de-azur.

Spre București și Praga, spre Moscova în zbor,

Pe ea se scurg într-una spre zări sub cerul pur

Mii, argintate păsări vînd asurzilor.

„O! e vreo supărare, vă tulbură puțin?”

Vă-nfricoșează poate ori v-au neliniștit?”

— Ce supărare-i? — Las-o! — Ne tulbură, potfîm!

Dar cită-nflorare adînc ne-au stîrnit!

Și primăvara, oare, nu-i plină de neliniști,

Cînd marile vîntoase se-abat peste ogor,

Cînd ploile în plesnet ne răscotesc arînști,

Cînd tu, poet al gîlei, ori tu, agricultor

Vă tulburăți adese. Dar cu alita drag,

Mereu numiți rîstimpul frumosului Florar,

Soroc al fericirii, al dragostei, speranței;

Soroc al tineriții și-al cîntului sprîmări!

Și iați-n cite-o noapte mai neagră ca un iad,

Printre altele stele, străvechi, de neclintit

Apar steluțe noi ce-și taie-n zare vad.

Apar vînduți ciudate în zbor spre înfînit.

Amețitori își par aștri aștri zburători,

Acolo pe-unde-i poartă motoare duduind.

Pe unde-abea de-o clipă s-au mistuit în nori

Cocori și berze-m stoluri cu pene de argint.

Amețitori își par, flîncă-n gînd, mereu,

Mereu își spui — pe sus trecură lunecînd

Alteea inimii calde pe-aerian trascur.

Alteea simțămînte în zbor peste pămînt.

Alteia frați, surori, atît de strîns legați.

Alteia vii destine ce-n tine-și pun temel.

Orașe, sate, țări cu oameni încercați

Zburînd cu-ai păcii noastre, metalici porumbel.

Da! ale păcii-s, toate, aceste păsări vii,

Căci sub aripi, nicînd nu vei găsi nimic

Ce ar putea pămîntului prefăce-n fîndări mîii

Și flîncă-duc într-una în zborul lor voinic

Pe Hanși și pe Ivani, pe Jolni și dragi Maril

Pe Mary-i, pe Katarine, pe alții frați luții,

Ce vin la pleptul nostru pe deuneri amari,

De muncă, de lumină, de pace-ndrăgostii.

în românește de MIHAIL COSMA

Presă sovietică despre concertele ansamblului „Ciocîrlia”

Zilele acestea s-a întors dintr-un
lung turneu în străinătate ansamblul
de cîntece și dansuri românesc
„Ciocîrlia”. După cum se știe din
relatăriile presei, ansamblul a concertat
și la Moscova unde s-a bucurat
de un frumos succes. Presa sovietică
a consacrat numeroase articole arti-
știlor romini.

Un concert minunat

Sub acest titlu, ziarul „Pravda”
publică articolul cunoscutului om de
artă Igor Moiseev, Artist al poporului
din U.R.S.S., din care reproducem
fragmente.

„Am ascultat cu deosebită plăcere
cîntecul interpretat de orchestra de
instrumente populare, printre care
„Șirba din Musei” și melodia altă
de populară în U.R.S.S. „Hora”, a-
răniată de Grigoraș Dînicu.

Oricare ar fi instrumentele la
care au cîntat muzicanții orchestrei
— violă, flaut, cobză, lămbal sau
străvechii nai, cunoscut încă din
antichitate sub denumirea de „flautul
lui Pan”, ele ne-au oferit din plin
imaginea bogată, viu colorată a mu-
zicii populare rominești.

În „Doina Oltului”, în cîntecul
„Toată lumea are dor”, „În Bucure-
știi iubii”, cîntărețul Vesa Bujor
ne-a făcut să simțim lirismul adînc
al cîntecului românesc... Cîntăreața
Angela Moldovan, laureată a celui
de al cincilea Festival mondial
al tineretului, a interpretat cu o voce
clară, plăcută, cîntecul „Steluța”.
„La oglindă” și „Marinică” — melodie
plină de grație și farmec... În doina
„De la noi, de la fereastră”, în cîntec
„Uhai bade” și „Hora din Ră-
șinari”, cîntărețul Ion Cristoreanu a
redat foarte expresiv lirica, umorul
săgălinc și fărânuțul român.

O minunată completare a progra-
mului muzical al ansamblului au con-
stituit-o dansurile care, ca și muzica
rominească se caracterizează prin
originalitate, prin bogăția ritmului,
prin dinamism și coordonarea com-
plexă a mișcărilor. O trăsătură caracte-
ristică a dansurilor rominești o con-
stituie „mişcarea pe loc” realizată
nu prin biruirea spațiului în dans, ci
prin jocul măsurat, ritmic. Dintre
dansurile interpretate de ansamblu,
cele mai vii și mai expresive au fost
însă dansurile bărbătești. Dansatorii
au interpretat dansul popular romi-
nesc „Călușarii”. Farmecul acestui
dans constă în nesfîrșita lui variație
ritmică. Este de neînțeles prin ce
mijloace, prin ce mișcări reușesc

dansatorii să redea întreaga bo-
găție a variațiilor ritmice, au
acționat. Păcat că în desfă-
șurarea dansului au fost introduse
elemente obișnuite din arsenalul teni-
nicii de „balet”, ceea ce îi dă pe
alocuri un caracter abstract, smul-
gindu-l din elementul lui național.
La dansul ucrainean, am remarcat
cu plăcere că dansatorii romini au
reușit să-și însușească originalitatea
și complexitatea, specifică mișcării,
lucru pe care nu totdeauna reușesc
să-l realizeze reprezentanții altor
țări.

Deosebit de bine executată a fost
și suita coregrafică finală „Nuntă
pe Someș”. Minunate au fost costu-
mele înflorate în cusături ale țicăci-
lor. Pălărițele lor negre pe care penele
se desfaceau ca un evantai, au fost
interesant folosite în dans ca elemente
compoziționale. Cu măiestrie a fost
redat și obicuil după care mirele își
caută mireasa printre fetele acoperite
cu voaluri albe în cadrul suitei, plin
de elect a fost și dansul celor 16
bărbați, dans care strălucește prin
tr-o cascadă de minunate ritmuri.

Melodii duioase, dansuri pline de foc

Iată și unele din aprecierile gazetei
„Sovetskaja kulturna”, făcute pe mar-
gina spectacolului ansamblului romi-
nesc:

„Se întâmplă uneori ca arta unui
compozitor, a unui interpret, a unui
întreg colectiv să-l lase chiar de la
început o impresie altă de adîncă și
puternică, să te tulbure într-alt în-
trecut pe care i-o accori să te faci
să simți că-n fața ta ai arta auten-
tică.”

Aceasta a fost impresia pe care
ne-a lăsat-o ansamblul românesc de
cîntece și dansuri „Ciocîrlia”,
colectiv foarte talentat și cu o excep-
țională pregătire artistică. Deosebit
de gingașă, filigranată parcă, este
măiestria interpretativă a orchestrei
de instrumente populare a ansamblu-
lui, condusă de Traian Tîrcoleanu. În-
terpretarea plină de vioiciune a „Ho-
re”, variatiele de o gingășie lirică,
dar vioale totodată a „Căruței poștei”
a lui Grigoraș Dînicu, melodia sprin-
tărească „Șirbei” au exprimat pe deplin
bogățiile posibilității de expresie ale
orchestrei.

Dintre soliștii instrumentiști, im-
presia cea mai puternică a produs-o
Ion Oprea care, cîntînd la naiul său
simplu, cobănesc, a obținut uduito-
re efecte artistice. Măiestria acestui
muzicant pare nemărginită.

Plini de talent sînt și cîntăreții
vocali Vesa Bujor, Ion Cristoreanu,
Angela Moldovan. Fiecare din ei dis-
pune de o manieră proprie de inter-
pretare.
Cîntăreața Angela Moldovan este o

artistă remarcabilă. Sinceritatea in-
terpretării ei este pur și simplu cu-
ceritoare. Printre altele, cîntăreața a
interpretat cu atîtă gingășie, finețe
și măiestrie, în înțelesul cel mai strict
al cuvîntului, cunoscutul cîntec „Ma-
rinică” al compozitorului Mălineanu,
încît sala a răsat-o cu insistență de
nenumerabile ori.

Neîntîlnit de frumoase, pline de
temperament, de o veselie exuberantă
sînt și dansurile executate de ansam-
blul „Ciocîrlia”. E greu să spui ce
te-a impresionat mai mult. Totuși
a fost plin de vioiciune, minunat, săr-
bătorec. Trebuie totuși să recunoștem
măiestria cu care cel mai frumos a fost dansul
„Călușarii”.

Primul concert al ansamblului de
cîntece și dansuri populare „Ciocîr-
lia” ne-a lăsat o puternică impresie.
Felicităm din suflet pe artiștii romini
pentru minunatul început al turneului
în țara noastră și le urăm succes și
mai mari.”

Cuvîntul spectatorilor

Exprimînd impresia produsă asupra
sa de spectacolul ansamblului „Ciocîr-
lia”, directorul Filarmicului de Stat
din Moscova M. Belojerkovski, a de-
clarat: „Sînt atît de cîntă zile de
cînd m-am întors din România. Acolo
m-am convins cu ochii mei că de
mult îndrăgește poporul român arta,
în ritm furtunos se dezvoltă aceas-
ta în România.”

Salut cu bucurie prezența oaspe-
ților romini în Capitala Uniunii Sovietice.
Muzica, cîntecul și dansurile
rominești au fost minunate. Lucrul
cel mai confirmă și ovatiile care au
însoțit executarea numerelor din pro-
gram. Artiștii romini au meritat pe
deplin succesul și lucrul acesta ne
bucură mult.
„Desigur, ca coregraf” — a spus
balerina Sulamit Meserer, Artistă
emerită a R.S.F.S.R. — m-a interesat
mai mult grupă de dans a ansamblu-
lui, care a interpretat cu deosebită
măiestrie nu numai dansurile romi-
nești, între care menționez „Călușar-
ii” și suita „Nuntă pe Someș”, ci și
cele ucrainene. Interpretarea a fost
minunată, spectaculoasă, iar mișcările
executate cu multă grație și tempe-
rament.”

„Trebuie să recunoaștem dragostea
de muncă, perseverența colectivului
de dans al „Ciocîrliei” și în primul
rînd a talentatului său conducător
Tamara Cap — a declarat Ivan Ku-
rilov, regizor al Teatrului muzical
„K. S. Stanișlavski și V. I. Nemtrov-
ici Danecanu”. Mă bucur că arta
acestui colectiv devine cu fiecare an
mai desăvîrșită. Dansurile executate
impresionează prin plăcîntă și pre-
cizie ritmică.”

Poezia vieții noi

(La 60 de ani de la nașterea poetului Nikolai Tihonov)

Forța cuvîntului poetic se măsoară
cu pasi simțului și la fel cu timpul
cu care se măsoară atenția cînd repre-
zintă o valoare autentică, un factor
major de asimilare a adevărului. A
vieții ca perspective ale de viitor.
Sensibil poetului devine instrumentul
ale cărui coroluri sensibile vibrează
între cerul și pămîntul său. „La-
mea s-a transformat, sau mai precis
am transformat-o eu, învenit. Dacă
poetul nu nu este în stare să vadă
și să ogîndăscă, acest proces de
transformare a lumii, el va fi con-
damnat la robotul unui jurnal observa-
tor în loc să fie un participant activ
la evenimentele istoriei. Dacă poetul
nu dispune de forța și pasiunea necesare
el nu va face decât să învîrtească
cîrăndu-se în jurul unor mesagerii
picturale în parvintele lor”. Cuvîntul
apare în conștientul unui mare arti-
st al vremurilor noastre — Niko-
lai Tihonov.

În familia poetilor sovietici, N.
Tihonov are loc local. Cu o ereditate
trădătoare, el a trăit în condiții
literare care coincide alături cu prin-
cipalele etape ale nașterii și dezvoltării
societății noi — sovietice socia-
liste.

Născut în anul 1896 la Petersburg,
în familia unui meseriar, Tihonov a
intrat în septembrie 1918 voluntar
în rândurile Armatei Roșii fiind ne-
lipsit pe fronturile războiului civil,
pînă în mai 1922. Primii săi pași
literari vin cu un ecou direct al
experienței de luptă pentru apărarea
cuceririi Revoluției. Talentul lui
pare să fie trezit la viață de marea
marelu Octombrie. Iată de ce culege-
rea de versuri de început ca „Hara-
da”, „Praga” sau poemul „Vira”
sînt aproape în întregime consacrate
temelor legate de evenimentele răz-
boiului civil.

Este adevărat că încă înainte de
1917, în amara adolescență de sluj-
băz modest, Tihonov înclină cu înfri-
gare spre arta scrisului, dar acele
încercări în proză și în versuri, care
n-au văzut niciodată lumina tipa-
rului, poartă amprenta unor căutări
conștiente de a deluși complicatele
contradicții ale realității sociale.
Îi lipsea acea busolă a gîndirii
care, odată găsită, va orienta spre
cîmbele creației artistice marile da-
ruri cu care a fost înzestrat. De
aceia, anii revoluției și ai războiului
civil au fost o perioadă de cotitură
pentru viitorul scriitor. În centrul
baladelor sale scrise într-un stil la-
conic, de maximă concizie și sobrie-
tate se află omul cu o nouă men-
tă, cu noi năzuințe și idealuri,
care pune bazele noii societăți.

În volumul de versuri „Căutările
unui erou” ca și în culegerea de
schilte și povestiri „Un om primej-
dios” — ambele apărute în 1927 —
apare universul uman în plină tran-
sformare, universul inovatorilor în-
drăzneți, care înfrîng vechile forme
de viață, rutine, prejudecățile cu tot
alături de reminiscențe ale unui trecut
abrutizat.

Alături de alți poeți care n-au părăsit
Leningradul asediat, alături de
Vera Inber, Olga Berggolț, Alexandr

Prokofiev și alții — Nikolai Tihonov
a consențit în literatură lapele ne-
mariorale ale apărătorilor orașului
erou, ale celor oameni simpli care
au înfruntat blocajul.

Cronică epică „Anul Leningradului”
(1942), precum și ciclul de „Povestiri
din Leningrad” (1943) sînt documen-
te artistice ale marilor încercări și
ale marilor izbînzuri.

Aceiași înaltă tinerețe au și ver-
surile lui Tihonov, scrise în anii blo-
cajului, ca de pildă „Balada celor trei
conștientși” sau poemul „Kirov e cu
noi”.

Umbra lui Kirov reînscut parcă
străbate orașul asediat lîmbărbă-
lîndu-i pe locuitori:

„Tăcere. Ruin. Nemiscare.
Și bolii prăbușite, căscate.
De fier noaptea-n Leningrad pare
Iar Kirov orașul străbate.”

În cadenta pasilor săi, amintirea
acestui voinic luptător comunist pă-
trunde în conștiința oamenilor ca o
chemare la rezistență:

„Și dirizele sale cuvinte
Săpate în inimă rămin”

După victoria poporului sovietic,
diapazonul poeziei lui Tihonov se
împlinesc nu numai cu noi teme în-
chinute muncii pașnice și atotbiru-
toare a omului sovietic, dar și prin-
trot largă cuprindere a vieții altor
popoare, a luptei lor pentru pacea
lumii.

Admirabilul ciclu de versuri „Pri-
măvara gruzină” (1948) glorifică poe-
zia vieții noi, atît de sugestiv redată
în „Mîinile culegătoare de cea”:

„Și mîinile, ca niște răndunele,
Deasupra întunecatei mări de cea,
Se-avîntă-n zbor sub arșițele grele.
Prin tufe verzi, ce dorm pe-ninsul
plai”.

Urmează apoi, în ultimii ani, „Po-
vestirile din Pakistan” și ciclurile
de versuri „Dunășii” și „La al
doilea congres mondial al păcii”. Din
opera poetică de după război a lui
Tihonov se desprinde glasul oame-
nului cinstit de pe întreg globul pămî-
ntesc în apărarea păcii amenințate.
Este glasul bătrînului docher din Ca-
lais, al hindusului din Delhi, al negri-
lor din țara capitalurilor monopoliste
sau al delegații Coreei democratice
la Congresul păcii.

Îmbinînd activitatea literară cu cea
obștească, N. Tihonov deține înalta
funcție de presedinte al Comitetului
Sovietic pentru Apărarea Păcii. Gla-
sul lui a răsunat de la tribuna mul-
tor congrese mondiale, mobilizînd
constanțea partizanilor păcii. El
este deputat al Sovietului Suprem al
U.R.S.S. și al Sovietului Suprem al
R.S.F.S.R.

Cinstindu-l astăzi pe acest mare
poet, chiar și în proză, cu prilejul
celor sale decenii de viață și aproape
patru de rodnică activitate literară,
noi cinstim întregul patrimoniu al
poeziei sovietice, al poeziei realismu-
lui socialist prin reprezentanții ei
de seamă.

O revistă sovietică despre maestrul picturii rominești

Într-un număr recent, revista il-
lustrată sovietică „Ogoniok” a pu-
blicat cîteva reproduceri după bu-
blourile pictorilor romini Nicolae
Grigorescu și Ion Andreescu. Ta-
blourile sînt însoțite de scurte no-
te biografice despre „viețile” ace-
stor maeștri ai picturii rominești
și de căduroase aprecieri asupra
operei lor.

„Grigorescu — scrie revista „Ogo-
niok” — este unul din promotorii
realismului în arta rominească. Re-
marcabil pictor, el a trăit din plin
viața poporului său. Multe din pin-
zele sale sînt închinare vieții țără-
nului, oamenilor simpli. Multe din ope-
rele sale vădesc adîncă pătrundere
în lumea interioară a sufletului
omesc.”

Aceeași revistă remarcă de aseme-
nea caracterul profund uman al
temelor cuprinse în pinzele lui Ion
Andreescu: orientarea progresistă a
operei sale, bazată pe strînsa leză-
tură a pictorului cu poporul.

Decada artei țătare

La începutul anului 1957 se va
desfășura la Moscova Decada ar-
te și literaturii țătare. În vederea
acestei manifestări compozitorii
din R.S.S.A. Tătara pregătesc noi
opere. Compozitorul N. Jiganov
lucrează la opera „Musa”, închi-
nată peului patriot Musa Djali,
M. Muzalarov a compus un poem
simfonic închinat bolșevicului tă-
tar Mullanur Vahitov, iar tinerii
compozitori A. Valiullin și A. Ma-
nasipov lucrează la noi simfonii.
Colectivul teatrului de Operă și
Balet al R.S.S.A. Tătara pregătește
opera „Samat” a compozitoru-
lui A. Valiullin.

Reeditări din opera lui M. Solohov

În Uniunea Sovietică a apărut
volumul „Povestiri de la Don” de
Mihail Solohov. Volumul conține
125 povestiri scrise între anii
1928-1926 ale căror subiecte sînt
luate din luptele pentru întărire
Puterii Sovietice în finalul Donu-
lui.

Spiritual de observație fin, price-
pera scriitorului de a alege ceea
ce este caracteristic, esențial în
întîmplările trăite în tinerete, te

face să simți talentul original, ma-
rea forță artistică a celui ce avea
să devină autorul apreciatelor ro-
mane de mai tirziu, „Pe Donul
lîniștit” și „Pămînt deslețit”.

O nouă revistă literară sovietică

Început cu anul 1957, Uniunea
Scriitorilor din U.R.S.S. va edita o
nouă revistă literară-artistică și so-
cial-politică ilustrată — „Mosk-
va”.

Revista va publica lucrări în
proză și versuri, piese de teatru,
articole de critică literară și de
publicistică semnate de scriitorii
de seamă din U.R.S.S., din țările de
democrație populară, de scriitori
progresisti din lumea întreagă.

Revista va cuprinde și o seamă
de rubrici printre care „Carnetul
publicistului”, „Scrieri din Capita-
la”, „Pagini din trecut” (documen-
te și publicații), „Problema sa-
tului rus”, „Capitalele lumii” (re-
portaj extens), „Cărți și destine”,<

Din activitatea ARL.U.S.

Mai aproape de viața satului

De mai multă vreme, în ședințele consiliului regional ARL.U.S. Oradea se purtau discuții asupra activității desfășurate de organizațiile noastre la sate. Deși munca unor consilii raionale și comisii s-a dovedit utilă, ne dădeam totuși seama că în general activitatea noastră în mediul sătesc mai are încă multe lipsuri, și în primul rând, că ea nu e legată organic de problemele arătătoare ale vieții.

În fapt, sarcinilor tratate de cel de al doilea Congres al partidului cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și sportarea producției agricole în decursul actualului cincinal, pune și în fața organizațiilor noastre sarcina de a dezvolta la sate o activitate mai bogată, mai cuprinzătoare. Pentru aceasta este necesar să fie introduse metode noi de muncă, să fie extinse acele forme de activitate ce s-au dovedit mai eficiente.

Discuțiile cu prilejul unei ședințe despre metodele pe care va trebui să le îmbrace activitatea noastră la sate, membrii consiliului regional au făcut propunerea de a ne concentra atenția asupra citorva comune în care există perspective pentru creșterea și dezvoltarea activității noastre agricole și de a sprijini comisiile din aceste comune să depună o muncă intensă în această direcție. Astfel a luat naștere inițiativa ca membrii consiliului regional și ai consiliilor raionale să fie în patronaj anumite comune, în care să asigure o activitate cultural-politică de masă. Au fost luate în patronaj de către organizațiile noastre comune Niueud, din raionul Oradea, Ip, raionul Sîmleu Silvaniei, Culeș, raionul Alesd, satul Ant din raionul Chișineu-Criș ș.a. Dintr-un început, membrii consiliului regional și ai consiliilor raionale care răspund de aceste comune s-au deplasat acolo pentru a stabili împreună cu comisiile ARL.U.S. acțiunile ce urmau să fie întreprinse.

În satul Ant, s-a deplasat tov. Ioan Lăcsan, secretarul consiliului raional Chișineu-Criș. Tov. Lăcsan a pregătit împreună cu membrii comisiei ARL.U.S. sătești și cu colectivul căminului cultural un program bogat de manifestări. La căminul cultural au fost convocați cei mai buni gospodari din sat, care s-au discutat prevederile statutului model al întovărășirii agricole. În sala căminului, în fața sfatului popular, și în locurile cele mai frecventate au fost expuse fotoimaginele ilustrând mecanizarea agriculturii sovietice, munca femeii în colhoz, aspecte din viața familiei colhoznice. Au fost organizate întîlniri ale țărânilor muncitori din Ant cu tov. Ileana Zîro, care le-a povestit despre cele văzute la Expoziția agricolă unională din Moscova, precum și în colhozurile vizitate. Fiecare dintre ei a convins pe țărâni muncitori că munca în comun în gospodăria colectivă ori în întovărășirea constituie calea cea mai bună pentru asigurarea unor recolte mari, și a unui trîmb lăsbuzat, era necesar ca membrii comisiei noastre să constituie un exemplu, depunînd ei înșiși cerere de înscriere în unitățile socialiste agricole. Țărâni muncitori Alexandru Kovacs, președintele comisiei din satul Ant, s-a numărat printre cei mai entuziaști inițiatori ai întovărășirii agricole. „23 August” care s-a inaugurat în toamna acestui an.

O muncă perseverentă pentru constituirea de gospodării colective și întovărășiri, au depus și tov. Ioan Mărcuș, președintele comisiei ARL.U.S. din comuna Crișana, astăzi președintele gospodăriei colective din comună, Ioan Lăți, președintele comisiei ARL.U.S. din satul Țăran, raionul Oradea și alții.

Deși activitatea continuă în comunele și satele patronate, activiștii consiliului regional și ai consiliilor ra-

Duminică, la Casa prieteniei romîno-sovietice

Oaspeților le-au fost rezervate în această zi multe surprize plăcute. Sala de spectacole a constituit, firește, principalul punct de atracție. Programele prezentate au fost Ansamblul de cîntece și dansuri C.F.R.-Giulești, de ansamblul Teatrului de estradă, de orchestra de muzică populară, simpozionul „Roade ale prieteniei și colaborării romîno-sovietice”, filmele în premieră și celelate manifestări culturale, s-au bucurat de aprecierea unanimă, satisfăcîndu-le mai mult de toate. Deosebită atenție s-au bucurat și copiii. Ei au discutat cu scriitoarea Mioara Cremene despre cărțile și eroii lor cel mai iubii. Ansamblul „Luminila copiilor” a prezentat pentru ei câteva tablouri din piesa „Regina zăpezii”, și un program de cîntece și dansuri.

La spectacole, apoi în sala de dans, ori la mesele de consumație, tineri și vîrstnici au petrecut aici împreună pînă la miezul nopții.

In fotografia: Spectatorii răsplătește cu aplauze entuziaste măiestria artiștilor (fotografia de sus).

In medalion: un tablou din piesa „Regina zăpezii”. Dănsul pasionat de geopotrivă pe tineri ca și pe vîrstnici (fotografia de jos).

Să ridicăm necontenit fertilitatea solului

Condițiile favorabile pentru dezvoltarea științei create în țara noastră permit să ne ocupăm și noi în colhozul „Zaveti Lenina” de rezolvarea unor probleme științifice: pe amplasările colhozului nostru laborăm noi metode de lucrare a solului și de creșterea a culturilor agricole.

Lucrările lui I. V. Micușin constituie pentru noi un exemplu. În munca noastră folosim, de asemenea, metoda materialismului dialectic, înzestrată cu metodele științifice de dezvoltare a planurilor și ale proceselor de formare a solului pentru a putea dirija în mod conștient aceste procese în direcția cea mai folositoare pentru producție.

În elaborarea noului sistem de lucrare a solului nu ne căluzim după acele concepții cu privire la plantele agricole anuale care spun că acestea în nici un caz nu pot acumula în sol substanțe organice și nu-l pot îmbunătăți însușirile fizice, ba mai mult că ele contribuie la distrugerea elementelor de fertilitate a solului. Nu putem fi de acord nici cu teoria că numai ierburile perene pot să crească și să refacă fertilitatea solului. Asemenea concepții le considerăm neștiințifice, deoarece ele contravin legilor naturii și, vînd-nevînd, susțin așa-numita lege a diminuării crescînde a fertilității solului. Se poate afirma fără teamă că în natură asemenea legi nu există și nici nu pot funcționa altă lege — legea creșterii progresive și permanente a fertilității solului. Această lege decurge din formarea substanțelor humice de către organismele vegetale, care transformă elementele din aer în elemente ale fertilității solului.

Sintem convinși că toate culturile agricole, fie ele perene sau anuale, lasă în sol elemente de nutriție sub formă de substanță organică în cantitate mai mare decît ceea ce pe care o iau ele din sol în perioada creșterii și dezvoltării lor. Dacă culturile nu ar avea aceste însușiri, atunci n-ar exista nici solul ca atare. Aici nu prezintă importanță faptul că ierburile sînt perene sau anuale, ci condițiile de creștere a lor, și, îndeosebi, condițiile de dispariție și descompunere a rămășițelor radicolare și de miriște.

Culturile nu măresc condițiile de fertilitate a solului în orice condiții, ci numai în anumite condiții necesare acestui scop. Pînă acum se compara acțiunea culturilor perene și anuale asupra solului în condiții ce nu suneau comparabile: ierburile perene care crescuseră în decurs de cîțiva ani în pămînt nearat, erau comparate cu ierburile anuale crescute în pămînt arat în fiecare an. Iar de fapt, în condiții naturale, acumularea condițiilor de fertilitate a solului se face fără arătură. Oare de aici nu se poate învăța nimic?

Noul sistem de lucrare a solului, alături de îmbunătățirea condițiilor de fertilitate a solului și de luarea cu buruienile, permite să se înființeze lucrările de aproape două ori.

Deocamdată nu toți acceptă concepția noastră teoretică asupra noului sistem de lucrare a solului, deoarece vechile obiceiuri nu permit direct-odata să se vadă esența noului, mai ales atunci cînd e privit de la distanță.

Sondă petroliferă orizontală

La unu din zăcămintele petrolifere din R.S.S. Azerbaidjan s-a terminat de curînd forarea primei sonde orizontale din această republică. Particularitatea zăcămintelor de petrol din raionul Leninsk constă în aceea că straturile cu petrol ies la suprafața pămîntului. Aceasta dă posibilitatea să se extragă țițeiul prin metoda micilor. Prima sondă orizontală arată că se confirmă posibilitatea acestei metode de exploatare.

Sonda a fost săpată cu ajutorul unei mașini speciale pentru forajul înclinat, înzestrată cu o hidrobită.

Un rodnic schimb de experiență

(urmăre din pag. 1-0)

se desfășoară la un înalt nivel tehnic și că este exemplar organizat. Grupul care nouă ne dau mult de furcă — cum ar fi fluxul neregulat al țițeiului de la sonde, aprovizionarea defectuoasă cu chimicale, etc. — au fost lichidate. Munca merge „sloara”, totul este bine și precis organizat.

Deosebit de interesant pentru mine a fost faptul că la rafinaria pe care am vizitat-o este introdusă gospodăria subunității în secții, deși încă acest sistem, care noi este în studiu, este într-adevăr realizabil și dă rezultate foarte bune. Atît amănuntele aplicării hrozraștiului în secții cît și multe din cele văzute în minunata gospodărie a rafinării din Drogo-

biți ne vor fi de mult folos nouă, celor de la Rafinaria nr. 2 din Ploesti. Iată de ce nu vom uita niciodată această călătorie care a constituit și un rodnic schimb de experiență. Ca să nu mai vorbim de felul cu adevărat prietenos în care ne-am primit noi noștri prieteni din Borislav și Drogoobiți!

„Strada copiilor”

A doua zi dimineața, cînd încă nu se luminase bine de ziua și gerul nopții încă făcea să scrie sub talpa zăpezii, am intrat în sediul comitetului raional de partid de tov. Gheorghi Alecu, vechi muncitor petrolifer, conducătorul delegației care a vizitat Borislav. Fusese prevenit de scopul întreprinderii noastre și, fără nici o introducere, încep să povestească.

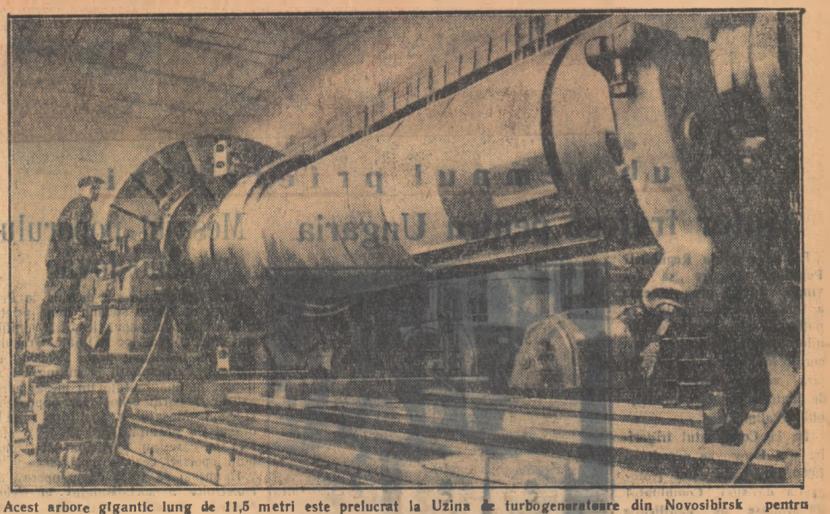
— Prea puține zile a petrecut delegația noastră la Borislav, totuși am făcut cu petroliștii ucraineni un schimb de experiență rodnic.

Metodic, folosind cuvinte puține pentru a spune lucruri multe, tov. Alecu continuă:

— La Borislav sondele în pauză sînt oprite și pornite de către un aparat automat electric. Și la noi acest aparat va putea aduce mult folos la sondele de țiței de la Tîntea, Cîmpina, Moreni și din alte locuri. Vom aplica la noi și inovația recent introdusă de petroliștii din Borislav, cunoscută acolo sub numele de „brigada cu dispecer la sonde”. Aceasta constă în centralizarea controlului funcționării tuturor motoarelor electrice într-un tablou de telecomandă la care lucrează un singur operator. Am mai văzut acolo cum muncitorii de la sondele de intervenție economisesc mult timp folosînd o două macara mai mică, în care se pregătesc țițe în timp ce macara mare se ridică la noi. Nimic nu ne împiedică să facem și noi la fel. Vom mai introduce în schelele din regiunea noastră și efectuarea pe grupe de sonde a injectării de aer și gaze, printr-o sondă aflată în mijlocul grupului. Aplicînd toate aceste inovații vom obține însemnate economii și ridicarea productivității muncii.

Tovarășul Nicolae Croitoru, brigadier de intervenție la șchele Băicoi, care a făcut parte din delegația noastră, a primit în dar de la prietenii din Borislav un cîște de intervenție de o foarte bună construcție despre care, încercîndu-l, a spus că „parcă se sudază de pielea prinsă în el”. Acest cîște va fi construit și la noi.

În schimb acestui dar, noi vom trimite prietenilor din Borislav un dispozitiv complet de deparafinare și prindere a țițeiului în sondă. Acest dispozitiv, cunoscut sub numele de „bioneta Dontoș”, a fost inventat de

Acest arbore gigantic lung de 11,5 metri este prelucrat la Uzina de turbogeneratoare din Novosibirsk pentru hidrocentrala ce se construiește la Irkutsk.

Orașul științei de pe Oka

În apropierea localității Serpuhov, pe malul înalt al râului Oka, se află satul Puscino. Ochiului aparține familiei Puscin din care se trag de embrionul Ivan Ivanovici Puscin, prietenul lui Pușkin. „Primum me prieten, prietene neprețuit...” — scrie despre el marele poet rus Ivan Ivanovici Pușcin este cunoscut și ca publicist.

Ca și conacul de la Mihailovskoe al Pușkinilor, conacul familiei Puscin de lângă Moscova era unul din centrele mișcărilor culturale progresiste a nobililor din acea vreme. Aici veneau literați și savanți, aici se purtau discuții înflăcărâte despre viitorul marelui Rusiei, despre destinul culturii și științei ruse. Cu anii, acest conac, situat departe de orice sosea sau cale ferată, s-a năruit. Minunatul parc a fost lăsat în paragină, i-au secat ierburile, aleile au fost răpădite de buruieni. Dar acestor lucruri le-a fost sorțit să fie nu numai un monument al vechimii de odinioară. În fața lor a deschis un viitor mare. Atenția savanților și arhitecților — care căutau un loc în preajma Moscovei unde să înalțe un oraș al științei — a fost atrasă de satul Puscino.

În primăvara anului 1956, în parcul de pe malul râului Oka au apărut primii geologi și geodeziști. Condițiile geografice corespundeau „cum nu se poate mai bine cerințelor savanților și arhitecților: localitatea se află în apropierea Moscovei, este legată de aceasta prin autostrada Moscova-Simferopol. Oka este un fluviu bogat în apă și străjuit de pășuni și coline pitorești.

— Cînd începură lucrările proiectului general al orașului științei. Sub conducerea unui grup de arhitecți de la Institutul de stat pentru proiectarea Institutelor de cercetări științifice ale Academiei de Științe a U.R.S.S. au lucrat la proiect zeci de arhitecți, constructori, ingineri, electricieni, tehnologi. Sarcina era ca pe o suprafață nu prea mare să fie cladite institute, laboratoare, baze experimentale și case de locuit. Trebuie, de asemenea, să se construiască hoteluri, cantine, magazine, scoli, complexuri sportive. În ce privește amenajarea orașului științei nu se va descurbi cu nimic de marile orașe moderne.

De curînd proiectul general a fost discutat la o ședință a Academiei de Științe. Cei mai de seamă savanți ai țării au studiat cu atenție munca arhitecților, cărora le-au dat multa sarcină prețioasă. În fața unei măchete ce reprezintă viitorul oraș al științei, arhitectul Leonid Ilci Batalev povestește:

— S-a prevăzut să fie mutate în orașul științei de pe Oka opt institute. Afară de aceasta, vor fi construite vivarii, sere, o uzină mecanică experimentală, o fermă de creștere a animalelor pentru experiențe.

În sectorul științific al orașului se vor construi clădiri cu mai multe etaje. Fiecare institut va avea încăperile de laborator tip. Clădirile vor fi construite din blocuri prefabricate mari. Toate dimensiunile principale de construcție sînt standardizate. Aceasta înseamnă că vor fi utilizate materialele de construcție și mai tirziu, înființarea încăperii ca laboratoarele fotografice, cabinetele pentru analiză Roentgen și atelierele de sulfat sticlă vor fi, de asemenea, construite după un model unic. Deosebită atenție se acordă instalării ventilațiilor automate.

Mai jos, dincolo de zona verde ce se întinde pe 200 de metri, va fi construit cartierul de locuințe.

— Iată și casele de locuit, cu un etaj sau cu două. În vecinătatea satului raional vîile. Iată „Casa savanților”, cu o mare sală de conferințe și alta mai mică, cu bibliotecă, restaurant. Iar alături se înalță hotelul. Dincolo, este clubul...

Metalurgia neferoasă sovietică în plin progres

În Rusia țaristă metalurgia metalelor neferoase și rare era una din cele mai înopinate ramuri ale industriei. Este suficient să arătăm că în 1913 — cu toate că Rusia dispunea de extraordinar de numeroase și variate zăcăminte de mîneruri, se produceau numai 17.000 de tone de plumb, circa 3.000 de tone de zinc, iar extracția de aluminiu, magneziu, nichel și alte metale neferoase era inexistentă.

În anii puterii sovietice, metalurgia neferoasă s-a transformat într-unul din cele mai importante domenii ale industriei eroale, producînd un sortiment foarte larg de metale neferoase și rare, aliaje și alte produse. Pe baza descoperirii de către geologi a unor zăcăminte bogate, au fost construite în Uniunea Sovietică mari uzine de metale neferoase pentru obținerea de aluminiu, magneziu, nichel, staniu, cobalt etc. De asemenea, au fost explorate și date în exploatare zăcăminte mari de wolfram și molibden.

În Uniunea Sovietică s-au construit și s-au pus în funcțiune noi laminare pentru prelucrarea metalelor neferoase care depășesc cu mult — în ceea ce privește capacitatea lor — nivelul de dinaintea războiului. În anul 1955, producția industrială sovietică a depășit nivelul din 1913 de 27 de ori, din care obținerea mijloacelor de producție a crescut de peste 60 de ori, iar cea de energie electrică — de 86 de ori. Producția de aluminiu din 1955 era cu 280% mai mare față de 1950, producția de cupru — cu 153%, a plumbului — cu 230%, a zincului — cu 200%, a nichelului — cu 137%. Simțitor a crescut și producția altor metale neferoase și rare.

O mare importanță se acordă în U.R.S.S. fabricării industriale a majorității elementelor cunoscute pînă astăzi. Este semnificativ că în Rusia țaristă se obțineau de-abia 16 elemente, iar acum în U.R.S.S. se produc 63 din cele 101 elemente ale sistemului periodic al lui Mendeleev.

Rezolvarea problemelor puse de Directivile celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. ca și introducerea continuă a progresului tehnic în aviație, construcția de mașini, automatizare, cît și lărgirea aplicării energiei atomice în scopuri pasnice necesită mărirea producției de metale neferoase și rare, îmbunătățirea calității lor.

În programul lucrărilor mari ce se vor face în al șaselea cincinal, metalurgia neferoasă sovietică li sînt trasate sarcini importante și de înaltă răspundere. Astfel, în 1960, producția de cupru rafinat se va mări, în comparație cu 1955, de 1,6 ori, de aluminiu — de 2,1 ori, nichel — de 1,64 ori, molibden — de 2 ori, wolfram — de 1,57 ori, magneziu — de 2,1 ori. Va trebui să crească totodată și producția de titan, germaniu, indiu, galiu, talii, zirconiu, niobiu, tantal și s.a. Este prevăzută de asemenea o mărire considerabilă a producției de metale rare și neferoase de înaltă puritate.

Creșterea producției de metale neferoase se obține în uzinele existente pe calea ridicării productivității agregatelor unei mai bune folosiri a capacităților de producție, a moderniza-

rilor și a înlocuirii utilajului vechi, a înlăturării locurilor înguste din fluxul tehnologic și a organizării ritmice a aprovizionării cu materii prime. Astfel, în al șaselea cincinal se prevede ca metalurgia neferoasă sovietică să dea, pe baza unei mai bune organizări a producției și a unei folosiri mai raționale a capacităților existente, nu mai puțin de 42% din creșterea de producție prevăzută.

Una dintre problemele tehnico-științifice foarte importante este intensificarea proceselor tehnologice existente și elaborarea de noi procedee tehnologice de prelucrare a materialelor cu conținut metallic în vederea obținerii de metale și aliaje corespunzătoare condițiilor impuse de dezvoltarea construcției de mașini și de construcția aparatelor de precizie. În acest scop, în uzinele de metale neferoase sovietice se aplică procedee tehnologice noi, cum ar fi: prăjirea în pat fluidizant, desprășirea gazelor metalurgice condimentată cu valorificarea bioxidului de sulf, electrometalurgia metalelor neferoase, folosirea aerului preîncălzit și îmbogățit în oxigen. De asemenea, se va lărgi aplicarea unor procedee cunoscute ca intensivi și însușirea unor metode de procese tehnologice care ridică nivelul tehnic al producției — introducerea rafinării alcaline a plumbului, zincarea în vid a plumbului desargmat, topirea pritelor pentru obținerea de sulf elemental și materiale cuproase. Alături de metalele de bază, în numeroase uzine sovietice se extrag concomitent mai multe metale. Astfel, la uzina „Electrozinc” din Ordoankîz se extrag mai mult de zece elemente: la uzina de plumb din Leninogorsk — șapte elemente: zinc, plumb, cadmiu, indiu, talii, germaniu, cobalt. Un alt procedeu tehnologic modern în industria metalelor neferoase este prelucrarea complexă a nefelinelor din Kola pentru aluminiu.

O mare dezvoltare la în U.R.S.S. construiește de noi unități pentru extragerea metalelor rare și pentru obținerea de elemente ce pot fi folosite în producerea energiei nucleare.

Rezervele de minereuri de metale neferoase din Uniunea Sovietică, exploartate pînă acum, sînt exprimate prin cifre enorme. Metalurgia metalelor neferoase dispune de resurse sigure pentru dezvoltarea sa. Cele mai mari întreprinderi din industria cuprului și a nichelului sînt asigurate cu rezerve reale de minereuri. Iar zăcămintele exploatare de bauxită asigură fabricarea de aluminiu o funcționare foarte îndelungată. Nu mai vorbim de faptul că U.R.S.S. ocupă primul loc din lume în ce privește rezervele totale de minereuri de plumb. Investițiile făcute în Uniunea Sovietică pentru deschiderea noilor zăcăminte, reconstruirea întreprinderilor metalurgice existente și construirea de noi uzine creează metalurgia metalelor neferoase o bază tehnică de producție puternică, înzestrată cu științe și mijloace tehnice moderne.

Sub semnul prieteniei

Ajutor frătesc pentru Ungaria

Pentru a ajuta Republicii Populare Ungare să învingă situația grea la care a fost adusă economia sa națională în urma acțiunilor contrarevoluționare, poporul sovietic trimite în țara vecină mari cantități de materii prime, combustibili și alimente.

De la Combinatul frigorifer din Lvov se expediază 2.000 tone de unt (fotografia de sus). Combinatul de produse de panificație „Mikolan” din Dnepropetrovsk a trimis în Ungaria 1.600 de tone de făină de calitate superioară, lat-o pe muncitoroara Tatiana Club scriind pe unul din vagoanele încărcate cu saci de făină, numele țării destinate (fotografia de jos).

Mesajul poporului cehoslovac

La 7 noiembrie s-a deschis la Praga într-un cadru solemn Luna prieteniei cehoslovaco-sovietice. La mitinguri care au avut loc în Piața Orașului vechi au participat peste 200.000 de oameni. Participanții la miting au adoptat în unanimitate un mesaj adresat de poporul cehoslovac popoarelor U.R.S.S. Mesajul a fost dus până la orașul de graniță Ujgorod de o stație de radio care a participat și ea la bunul sfârșit cehoslovac.

În mesaj se arată că în opera de construire a socialismului în Cehoslovacia oamenii muncii din această țară s-au bazat și se vor baza întotdeauna pe bogata experiență sovietică. Ca răspuns la planurile reacțiunii mondiale care urmăresc să scindeze țările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., poporul cehoslovac proclamă: „Alături de Uniunea Sovietetică, puternică țară socialistă din lume, primul stat al muncitorilor și țărănilor — pentru pace și socialism!” „Prietenia cehoslovaco-sovietică — se spune în mesaj — este indestructibilă, mai puternică ca oricând. Ea constituie cheuzia suveranității noastre, a libertății și independenței noastre, ea este cămin în lupta dusă umăr la umăr împotriva fascismului german și se bazează pe interese vitale comune, pe idei comune.”

În ziua de 22 noiembrie a avut loc la Moscova o adunare consacrată prieteniei sovieto-cehoslovace. La această manifestare, ținută în sala coloanelor a Casei Sindicatelor, au asistat reprezentanți ai oamenilor muncii, activiști pe lângă cultura și obște, scriitori, artiști și ziaristi din Moscova. În cuvântul său, tovarășul N. M. Șvernik, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a exprimat sentimentele frățești pe care poporul sovietic le nutrește față de oamenii muncii din Republica Cehoslovacia.

„Sentimentele de dragoste ale poporului cehoslovac față de poporul rus — a spus tovarășul N. M. Șvernik — au fost în mod expresiv exprimate de cunoscutul poet ceh Jan Kollar, care cu mai bine de 100 de ani în urmă îndemna poporul ceh în poemul său „Fila gloriei” să stărnescă legături strânse cu poporul rus. Popoarele Cehoslovaciei pot fi încredințate că popoarele Uniunii Sovietice vor fi și pe viitor prietenii lor de nădejde și le vor acorda un multilateral ajutor frătesc în lupta pentru construirea socialismului, pentru întărirea neconștientă a regimului democrat-popular.”

La adunare a luat cuvântul și ambasadorul Republicii Cehoslovace la Moscova, Jammir Vosaglik. „Un program artistic la care au participat maeștrii ai artei sovietice, a încheiat această manifestare a prieteniei.”

În U. R. S. S. s-au editat aproape 100 de cărți de autori români

Operele scriitorilor români se bucură de o mare popularitate în Uniunea Sovietică. S-au editat în total aproape 100 de cărți de autori români într-un tiraj general de 4.300.000 de exemplare.

Ediția de stat pentru literatura beletristică și științifică în cursul de mare antologie a poeziei române. Vor apărea opere ale lui M. Sadoveanu, versuri ale lui M. Eminescu. Se pregătesc pentru tipar romanul „Ion” de L. Rebreanu, opere ale lui V. Alexandru. Grafia poeziei române contemporane va fi reprezentată prin colecțiile de versuri ale lui T. Arghezi și M. Beniuc.

Oaspeți chinezi în Uzbekistan

„Vremea poate năru munții și seca apele mării, dar este neputincioasă în fața prieteniei sincere” — spune un proverb uzbec. De acest proverb și-au amintit cei care se aflau pe aeroportul din Tașkent pentru a întâmpina delegația Adunării reprezentanților populari pe întreaga China.

Prietenia frățească dintre popoarele Asiei Mijlocii și ale Chinei are rădăcini străvechi. Încă în veacul al VII-lea vestitul călător chinez Șuan Tzan a vizitat Tașkentul. În 1420 a fost trimisă în China o soție din vechiul Samarkand. Prietenia dintre poporul chinez și poporul uzbec a căpătat, în timpul puterii sovietice, un conținut nou. Numai în ultimii doi ani, Uzbekistan a fost vizitat de 11 delegații din China Populară. Oamenii muncii din Uzbekistan fabrică pentru frații lor chinezi utilaj agricol, mașini textile precum și alte produse.

Despre amploarea relațiilor culturale dintre aceste două popoare vorbesc următoarele fapte. La Universitatea de stat din Tașkent, la Institutul de irigație și de mecanizare a agriculturii, la Institutul agricol și la cel de căi ferate studiază zeci de tineri și tinere din diferite provincii ale Chinei.

Cu prilejul vizitei făcute lui Ș. R. Rașidov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Uzbek, oaspeții au pus numeroase întrebări. Ei s-au interesat de principiile planificării economice, de metodele cultivării bumbacului, de cultura dudului și, mai ales, de sistemele de irigație și de valorificare a noilor pământuri în Stepa Flămândă.

Adresându-se oaspeților, Ș. R. Rașidov a spus: „Din toate colțurile republicii, din diferite uzine și fabrici, din colhozuri, instituții și institute de învățământ ni se telefonează cu rugămintea de a vă transmite dvs., reprezentanți ai marelui popor chinez, invitația oamenilor muncii de la noi de a vizita acasă și la locul de muncă.”

Mulțumind pentru invitație, șeful delegației chineze a declarat: „Delegația noastră a venit în Uniunea Sovietică în vizită de prietenie pentru a contribui la întărirea înțelegerii reciproce dintre popoarele noastre. Ne-am pus de asemenea drept scop studierea experienței înaintate în construirea vieții noi. În scurtul timp petrecut la Tașkent ne-am convins că la dvs. există multe lucruri interesante, numeroase exemple bune, vrednice de urmat.”

La cartierul general al spionajului american

Într-unul din cartierele Washingtonului, numit „viziuna tenebroasă” se înalță o clădire sumbră din cărămidă roșie. Despre această clădire nu pomeneste nici un indicator al curiozității la caplaie americane. La intrarea clădirii nu poate fi descoperită nici o firmă lămuritoare. Oricărui om care încercă să pătrundă înăuntru, calea-i va fi barată de clișiva oameni zdaveni.

În această clădire se află sediul lui Allen Dulles — șeful serviciului central american de investigații. Aici se încaută firele spionajului și ale intrigilor cu care serviciul de spionaj american încearcă să însele întreaga lume. Din această „viziună tenebroasă” sînt trimiși în țările de democrație populară diversioniști și provocatori. Menirea lor este să incendieze, săucidă și să semene panică.

Cercurile conducătoare din S.U.A. acordă o deosebită atenție instituției conduse de Allen Dulles. Guvernul american alocă milioane de dolari în scopul desfășurării activității de spionaj împotriva țării: din lagărul socialist. Istoria n-a cunoscut încă un asemenea caz cînd spionajul și activitatea subversivă să fie ridicată la rangul unei politici oficiale de stat, așa cum se petrece lucrurile în S.U.A.

Persoane cu funcții înalte și organe oficiale din S.U.A. au recunoscut, adesea, că unul din principalele teluri ale politicii externe americane este așa numita „eliberare” a țării din răsăritul Europei.

Organele de spionaj american și diferitele grupuri de emigranți de sub controlul lor desfășoară de multă vreme activitate subversivă îndreptată împotriva cuceririi Ungariei. Zeci de mii de baloane încărcate cu literatură fabricată de propagandă antisocialistă deșănțată au fost trimise de teritoriul Germaniei occidentale în spațiul aerian al Ungariei.

Sute de spioni demascați de poporul ungar au recunoscut că au fost trimiși pe teritoriul acestei țări de organizații secrete americane. Totodată, cu ajutorul dolarilor americani au fost create în mare tăină anumite grupuri din rîndurile asanților horthysti și ale acoliților lor nazisti. Toți acești locatari ai „viziunii tenebroase” au așteptat doar semnalul pentru a pune în funcțiune armele. Acest cînd elementele reacționare, fasciste au încercat să folosească în scopurile lor murdare nemulțumirile justificate ale poporului ungar, pricinuite de greșelile săvîrșite în trecut, conducătorii activității secrete au scos pe străzi grupuri armate provinzînd în Budapesta dezordini în rîndurile masei și transformînd apoi aceste dezordini într-o răscoală antipopulară. Nu încape îndoielă că în spatele acțiunii forțelor contrarevoluționare interne din Ungaria au stat instigatorii de peste hotare. E adevărat că străduindu-se să scape de răspundere ce o poartă pentru singele și suferințele poporului maghiar, cercurile circumloare din S.U.A. caută acum pe toate căile să demonstreze „neparticiparea” la această aventură.

Faptele arată însă altceva. Chiar Allen Dulles, șeful serviciului central de investigații, fiind recit cuvîntul la o ședință închisă a comisiei senatoriale pentru afaceri externe a recunoscut că guvernul american „stă dinainte” de pregătirea putch-ului.

Se înțelege, firește, că organele oficiale americane depun acum mari eforturi pentru a șterge urmele din coloanele presei a tot ceea ce confirmă, chiar și indirect, rolul jonic pe care ele l-au jucat în evenimentele din Ungaria. Totuși, adevărul nu poa-

te fi ținut sub obroc: În coloanele presei mondiale apar relații care demască adevărata față a instigatorilor de peste ocean. Astfel, ziarul burghez „Dagens Nyheter” din Danemarca scria la 5 noiembrie că, în perioada evenimentelor din Ungaria, serviciul lui Allen Dulles a trimis la Viena, Berlin și Stockholm douăzeci de colaboratori de ai săi pentru coordonarea activității, pentru culegerea de informații și pentru stabilirea legăturilor cu agenții. Corespondentul u-nui alt ziar danez, „Verktisten”, care a vizitat de curînd o organizație de spionaj din Austria, aflată sub controlul american încearcă să declare că a fost prezentat unui american care se pregătea să treacă pentru a doua oară granița în Ungaria cu indicația de a face spionaj. Spionul american — subliniază corespondentul — „poate că emoție despre zilele petrecute în Ungaria, cînd a mîncat mîi de pachete de ciocolată și a fumut tot atîtea pachete de țigări, culegînd în același timp informații”; ziarul american „New York World Telegram and Sun” relatează că organizația de spionaj a fostului general horthyst Gehlen, care se află sub controlul american, a luat parte activă la pregătirea contrarevoluției din Ungaria.

Folosindu-se de confuzia din Ungaria, organele de spionaj ale S.U.A. de pe teritoriul Austriei și Germaniei occidentale au început să trimită în țară bande de emigranți, de asanți horthysti și de agenți nazisti. Așa de pildă, în noaptea de 29 spre 30 octombrie din Germania occidentală au fost aduse pe teritoriul Ungariei deșănțate de emigranți ungar care, mai înainte, au făcut parte din divizia „Szent László”. Autoritățile americane din Germania occidentală au pus la dispoziția diferitelor organizații de emigranți mijloacele necesare. În timpul nopții, de pe cîmpul de instrucție din apropierea Grafenwähr-ului din Bavaria decolau avioane fără semne distinctive, pe bordul cărora se aflau agenții instruiți de americani și aprovizionați cu bani, cu aparate de radio-recepție. Toată această „încercare” era aruncată de la mare înălțime în Ungaria. În timpul evenimentelor, sîngeroase din Ungaria, orașul austriac Salzburg, situat în apropierea graniței cu Ungaria, a fost transformat de organele americane de spionaj într-un adevărat punct de tranzit al bandelor de contrarevoluționari ucigași ai mulțor patrioți maghiari. Potrivit celor scrise de presa străină, la 2 noiembrie 30 de avioane, iar la 3 noiembrie 70 de avioane au venit din Austria transportînd o cantitate însemnată de muniții, precum și un număr de organizatori ai răscoalei.

Intorcîndu-se acum cîteva zile în Cehoslovacia din Germania occidentală Zdenek Kopta, fost agent al centrului de spionaj american, din Mannheim a arătat că, la 25 octombrie, el a fost chemat de maiorul Donaldson, șeful centrului, care i-a ordonat să facă pregătiri în vederea trimiterii de oameni din Stuttgart în Ungaria. La Stuttgart, grupul de horthysti s-a instalat într-un autobuz și, însoțit de locotenentul Price și de un sergent, s-a îndreptat spre granița austriacă și, apoi, trezind prin Linz și Viena, au pornit gora punctul de frontieră Nickelsdorf. La granița austro-ungară autobuzul a fost întimpinat de rebelii din ordinul ofițerului american, toți „călătorii” s-au urcat într-un camion special pregătit în care au fost încărcate valize cu semnul Crucii Roșii. Una din valize a căzut și din ea s-au rostogolit arme: automate americane „Tompon” și discuri de cartușe.

Atrage atenția faptul că unul din șefii reacțiunii maghiare, cardinalul Mindszenty, eliberat din închisoare de bande de contrarevoluționari, a primit printre primii săi vizitatori „o persoană despre care presa occidentală scria că este venit din Statele Unite. Nu poate fi în nici un caz socotit întîmplător nici faptul că după înfringerea rebelilor, cardinalul și secretarul său personal, abatele Bela Inopanszky și-au găsit azil sub a-coperămintul ambasadei americane. E semnificativ și un alt fapt: Ferenc Nagy, șeful emigranților unguri în slujba serviciului de spionaj american, în totul evenimentelor din Ungaria se afla „întîmplător” în apropierea graniței ungare. Unele organe ale presei străine relatează amănunte interesante asupra apariției „neașteptate” în Europa a acestui fascist notoriu. El a fost adus la München din S.U.A. pe bordul unui avion american special, odată cu fostul căpitan din armata horthystă Tibor Eckhard, șeful secției militare a așa numitului „Comitet național al ungarilor din S.U.A.”. La München acest cuplu a dus tratative secrete cu conducătorii diferitelor organizații de emigranți în vederea transportului de oameni, de arme și de materiale propagandistice. La aceste tratative a participat maiorul Jackson, reprezentantul forțelor armate americane în Germania occidentală. Jackson a asigurat pe cei prezenți că ajutorul cerut în camioane și avioane pentru transportul de oameni și armament în Ungaria va fi acordat de îndată.

Aceasta reprezintă doar cîteva fapte despre „neparticiparea” organelor de spionaj american la evenimentele sîngeroase din Ungaria. Ele nu pot fi ținute prin nici un fel de dezmințiri oficiale. Ele dezvăluie cu toată tăria că firele răscoalei contrarevoluționare din Ungaria se întind spre Occident, spre „viziuna tenebroasă” a reacțiunii internaționale.

SERGIU FARCAȘAN

VL. JUKOV

Șapte mii de scrisori din Polonia

În zilele Lunii prieteniei polono-sovietice, postul de radio din Moscova a inițiat în rîndurile ascultătorilor din Republica Populară Polonă un concurs pe tema: „Ce știți despre vecina din răsărit a patriei noastre — Uniunea Sovietică?” Ca un torent neîntrerupt, timp de trei săptămîni, au sosit la redacție pluciri pîrînd șampilele orașelor Varșovia și Cracovia, Poznań și Łódź, ale multor sute de orașe și sate din Republica Populară Polonă. Șapte mii de ascultători polonezi au ținut să participe la concurs. Firește, nu era de loc ușor să răspundă la 14 întrebări privind istoria, economia, geografia și cultura Uniunii Sovietice, sau la întrebări legate de hotărîrile Congresului XX al P.C.U.S. Totuși, 2.707 participanți au răspuns bine la toate întrebările. Mulți dintre ei nu numai că au răspuns la întrebări, dar au și trimis albume, hărți și fotografii, alcătuite cu dragoste și migală.

La marele studiu al postului de radio din Moscova a avut loc recent împărțirea premiilor cîștigătorilor acestui concurs.

Toți participanții la concurs care se aflau la sute de kilometri de studiu de radio din Moscova, au urmărit cu emoție transmisiunea aceasta originală. Cine ea l-a premiat întâi — un televizor „Luci”? S-a așteptat oare Maria Plecînaboa din orașul Biđgoșci să i se decreteze premiul întâi?

Odată cu răspunsurile la întrebări, ascultătorii polonezi au trimis și scrisori pline de căldură, de prietenie.

„Nu am vizitat Uniunea Sovietică, n-am avut prilejul să mă întîlcesc nemijlociu cu oamenii sovietici, dar iubesc poporul sovietic — scrie Juzef Visokinski din regiunea Varșovia. Tot ceea ce se naște din noi — noile descoperiri și realizări, tot ceea ce va bucura pe voi mă încurajă și pe mine. Mă bucură minunatele voastre succese obținute în diferite domenii. Mai presus de orice, mă încumpe politica de pace a Uniunii Sovietice.”

„Sîntem alături de voi, alături noștri firește și vecinii noștri — se spune în scrisoarea trimisă de József Dobos din Ostrozska. Vă dorim tele mai mari succese. În mările consilii acțiunii întreprinse. Doim că prietenia dintre noi să se dezvolte și să se întindă pentru binele nostru comun.”

Întîia din lume

(urmare din pag. 1-a)

sîntem liberi să nu muncim dacă nu vrem! La noi cetățenii sînt egali în fața legii, independent de bogăția lor! La noi, din 1776 a fost adoptată Declarația drepturilor omului, constituția americană.”

Pe balanță stau așa dar două constituții: constituția cea mai modernă a unui stat burghez, prima constituție burgheză a lumii, care peste 20 de ani va împlini două secole — și prima constituție socialistă, care la 5 decembrie — va împlini 20 de ani.

Nu în Brazilia înfrățite ale celui dintîi — care a avut la vremea ei un frumos rol revoluționar, progresist — și nu în Iacomsimul practic al celui de a doua vom vedea deosebirile dintre ele — ci numai și numai în viața reală.

Un apel înfricoșător

Mai multe ziare americane au văcut următoarea experiență: au extras zecile articole din constituția americană, le-au tipărit sub forma unui apel anonim și au trimis echipe pe strădă și acasă la cetățeni, cerînd semnarea acestui apel. Zdrobitoarea majoritate a cetățenilor, nedîndu-și seama că e vorba de propria lor constituție, au refuzat să semneze. Au socotit că e vorba de vreun subversiv manifest roșu, care nu le poate aduce decât buclucuri cu poliția și cu comisia pentru cercetarea activității anti-americane.

Dr. Smith sau Jones, refuzînd să semneze, au făcut un act logic. Fără a fi politicieni, ei știu că principiile ciudate, ba chiar neliniștitoare, proclamate în apelul ce le stătea în față, nu existau și nu erau posibile în rea-

litate americană. Cum? Dr. Morgan sau Ford Jr. să fie egal cu șomerii? Cum: răsturnarea guvernului să fie prevăzută în legea fundamentală a țării? A, nu! Era evident că fiecare aliniat al acestui univers al înșelămintelor manifest confectionat probabil la Moscova nu putea fi privit decât cu antipatie și către muiou de viață americană. Deci, păzeai feriviștii să semneze! Com? Să fie vorba de constituția noastră americană? Imposibil!

Partide și realități

E un fapt: prima constituție care a însoțit drepturile și libertățile reale a fost dată lumii de către socialism. E prima care nu se mulțumește să proclame drepturile. E prima care se îngrijește și menționează condițiile pentru aplicarea lor. Egalitatea reală a cetățenilor, dreptul la muncă, dreptul la educație, dreptul la învățătură și multe altele sînt garantate. Garantul lor este proprietatea obștească, proprietatea întregului popor asupra mijloacelor de producție. Libertatea nu mai este libertatea de a explora. Libertatea nu mai este privilegiul carenelui de ocrot.

Adversarii primei constituții care nu se bazează pe exploatarea privesc cu mîie faptul că în ea este înscris rolul conducător al Partidului Comunist. În asta ei văd o lipsă de libertate. Dar pe cine reprezintă, pe cine s-urtește, ale cui interese le apară acest partid? Nu sînt oare făcătoare acele constituții burgheze care nu recunosc că lara a condusă de cîteva zeci de familii de multimilionari, că bunăstarea multor cetățeni ai ei se bazează pe exploatarea țării lor coloniale și înapoi? Care aparători, oricît de înfalcat, al modului de viață american ar putea indica mîca? O slabă deosebire între partidul republican și cel democratic al S.U.A.? Sub capitalism presa, radio-ul, toate mijloacele de in-

fluente și amintesc de o gală ulară pe care sîntese cu sudoarea frunții zecile de oameni, mulți dintre ei puternici și înmăși, ei o singură direcție de dată de o singură mîină, de cîrmă de proprietarii vasului. În constituția sovietică recunoaștea răziasă, mîină, a rolului conducător joca! de partidul comunist se dătoarește faptului că acest partid apară interesele oamenilor muncii, că el nu urmărește nici profitul propriu, nici dividențele acționarilor, nici interesele patronilor. E aici, în fapt, recunoașterea unității moral-politice a unui popor care nu e divizat în clase satagionate.

Jocul de-a partidele am cunoscut-o și noi. De pildă, în județul Calabracă — dacă ne-am fi luat după rezultatul „alegerilor” — în 1926 liberalii intrau-nu doar 4,59% din voturi, ca numai un an după aceea să aibă 95,76%. În 1928 — 1,79%, iar trei ani după aceea 92,94%. În 1927 — 1,81 la sută, iar după un an — 99,97%.

Desigur, nu populația facea în noi puțin de un an asemenea lumbe uriașe, secretul acestei atrocități îl cîineșteau și copiii; se schimbau stăpînii unelor, veneau la guvern altele dintre partidele marelui partid al democraților. Chiar în țări dezvoltate ca Franța, unde lupta unui proletariat matur și iubitor de libertate impune prezența activă în viața a partidului comunist, nu este această prezență aflată zi de zi din pierderi, a restării, devastării huliganice proiectate de poliție, monopoluri ale hirtiei, persecuții, și n-ar fi ea complet anihilată de n-ar exista acolo o formidabilă energie populară?

Cele mai emfalice fraze despre libertate, lacrimi de crocodil, cuvinte caragialești despre „lărioara”, au izbucnit de pe buzele politicianilor „istorici” în Ungaria, tocmai atunci cînd miiile de fasciști venii din Austria hăcuiau oameni nevinovați și năvăleau ca niște sălbatici în creșe.

Sportivii sovietici la Olimpiadă

Pretulindeni, în lumea sportului un singur cuvînt la ordinea zilei: Olimpiadă. Agențiile de presă, rar, azi, zărele, reflectează pe larg modul de desfășurare a melbrousei sărbători sportive de la Melbourne. Și, în acest noian de comentarii, un loc de frunte îl ocupă aprecierile la adresa sportivilor sovietici, care cuceresc în îndepărtatul oraș australian succesive.

O trecere în revistă a victoriilor sportivilor din U.R.S.S. la cea de-a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice va începe, sub penia oricărui gazetar, cu același nume: Vladimir Kuș. Nici nu-i de mirare: vestitul atlet sovietic este eroul Olimpiadei de la Melbourne, așa cum Zatopek a dominat-o pe cea de la Helsinki. Și, într-adevăr, Kuș a repetat performanța lui Zatopek, cucerind primul loc în proba de schi simplu. Menționăm că într-un singur an strungarul din Moscova devine campion al U.R.S.S., campion al Europei și acum campion olimpic. Iurii Tiukalov, cîștigător al celui patru ani, și-a păstrat titlul la proba de dublu, cîștigat alături de prietenul său, campionul U.R.S.S., Berkutov.

Pasionant a fost duelul dintre echipele de pentaton modern ale U.R.S.S. și S.U.A. După prima probă — căldură — americanii luseră un apreciazabil avans de aproape 500 de puncte. În continuare, pentatonistii sovietici au refăcut treptat handicapul și, în ultima zi, la proba de cras, i-au întrecut, ocupînd primul loc și cucerind medalie olimpic de aur.

Trei prețioase victorii au fost repurtate de către hateroții sovietici, Bogdanovski, Ribak și Vorobiov au devenit campioni olimpici. Ultimul, mai ales, a oferit o adevărată lecție de dirigență învingînd, la cei 22 de ani ai săi, pe favoritul probei — americanul Sheppard. Vorobiov a stabilit două noi recorduri ale lumii. Două noi recorduri mondiale a realizat și Bogdanovski.

Am trecut în revistă cîteva din primele succese obținute de sportivii sovietici la această Olimpiadă. Nu încape îndoielă că lor li se vor adăuga multe altele. Abia au început intrările de gimnastică, lupte libere, lupte clasice la care reprezentanții U.R.S.S. dețin supremația mondială. Sportivii sovietici evoluează cu mari șanse de victorie la întrecerile de fotbal, sărituri în apă, polo, baschet ș.a.

Vladimir Kuș în plina cursă...

V. CH.

Cînd prietenia e înscrisă în articolele legii

Egalitatea reală a popoarelor, curmarea urii naționale, prietenia popoarelor — iată ce fapte a conștințit, cu 20 de ani în urmă constituția sovietică. Marea forță descoperită de Marx în secolul trecut, adică unirea celor ce muncesc, frăția internațională, este pentru viața socială așa ce este pentru tehnică energia atomică. În U.R.S.S. prietenia popoarelor a dezvoltat forțe necunoscute pînă atunci, a iradiat o energie imensă, o căldură care s-a revarsat și se revarsă pînă departe în Asia și Africa, trezind dorul de pace al popoarelor. Pe temelii primei constituții care consfințește egalitatea popoarelor — pe această temelie s-a ridicat U.R.S.S. în apărarea poporului egiptean. Dorea căldura „civilizată” răsufla usurată și jubila că este apărată „libertatea”. Fiecare crecea a pădurii de la Orgovany grama sub greutatea unui muncitor sau țaran maghiar spînzurat de horthysti și nimeni dintre constituționalii burghezi nu s-a cutremurat. Era aplicată „constituția”, era apărată „libertatea”. Cînd însă, pentru a line piepti aceorasi formații horthyste — care s-au bătut și după prăbușirea Germaniei fasciste și s-au retras în Italia — guvernul R. P. Ungare a cerut sprijinul armatei muncitorești-lărnești sovietice, colonialiștii au început să scoată strigăte menite să acopere zgomolul bombelor care au explodat peste solitairele egiptene.

Pentru cei 100 milioane dolari față anual, cu respectarea tuturor formelor constituției americane, pentru divorsiune și tulburări războinice — au plătit, din nou, vicii omenești. Dar n-o să fie întotdeauna așa. Peste stîncă sîncă a urora și fărâncăia altora se înalță treptat o nouă forță. O forță care și-a găsit prima oară consfințirea legală în constituția etărilor sovietici: prietenia popoarelor.

Apare săptămînal. Redacția și administrația: strada Ion Ghicla 5-7, Telefon 161; pe un an, 12 lei. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, prin factorii

3.03.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casei Școltei „I. V. Stalin” Piața Școltei, București. poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții, STAS — 2452 — 52